

Inleidend gedeelte

De kerk heeft in de loop der eeuwen iets van het “geloof” gemaakt waarin de eerste christenen zich niet zouden kunnen vinden. De eerste christenen vormden een spirituele gemeenschap. Zij hadden geen behoefte aan één of andere vorm van theologie. Het geloof was voor hen een levende ervaring.

De eerste christenen hadden geen dogma's inzake een drie-eenheid, erfzondeleer, verzoening, Godheid van Jezus, maagdelijke geboorte, etc.. Ook hadden zij geen geloofsbelijdenissen. Zij geloofden in Christus die leefde uit de kracht van de Geest, Luk.4:14, welke Geest-kracht zich met de mens Jezus (Yashua ha Messiah) had verbonden (de Geest die op Jezus was), doordat na Zijn doop deze kracht zich met Hem had verbonden. En Christus - dan wel “kracht des Geestes”, was in een ieder van hen. Die kracht deed Hem triomferen aan het vloekhout (Eloi Lama Sabachtani), of anders gezegd: door déze Kracht heeft Hij overwonnen en getriomfeerd! De vertaling dat Yashua Zich verlaten zou hebben gevoeld van Elohim is fout.

De eerste christenen geloofden in het onderwijs van hun Meester, die hen had onderwezen in de Wet, de Psalmen en Profeten, of te wel de Tenach! Pas later kwam de dogma-vorming, waarbij nog wel met elkaar viel te praten, zoals in Nicea 325 na Christus. Pas later, in Constantinopel 553 horen wij de eerste vervloekingen tegen andersdenkenden. Wel is de politiek der vroege kerk erop gericht geweest om het volk vooral dom en slapende te houden.

Die slaap of narcose heeft reeds eeuwen geduurd. De Schrift spreekt ervan, dat zowel de wijze als de dwaze maagden zouden slapen. Totdat.....! En in die tijd leven wij nu. Het wakker worden is niet meer te stuiten. Het is beloofd dat in het “laatste der dagen” de gelovigen met “verstand op de dingen zouden gaan letten”, zie Jeremia. 23:20 *Des HEEREN toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij zal hebben gedaan, en totdat Hij zal hebben daargesteld de gedachten Zijns harten; in het laatste der dagen zult gij met verstand daarop letten.* Jeremia 30:24 *De hittigheid van des HEEREN toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij gedaan, en totdat Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten; in het laatste der dagen zult gij daarop letten.*

Zowel de wijze als de dwaze maagden ontwaken. Er komt doordening. Dat heeft consequenties. Vele heilige huisjes zijn reeds in elkaar gestort, toen de deugdelijkheid van hun fundamenten werd beproefd. We leren daaruit dat alles betrekkelijk is, én, hoe kortzichtig wij mensen zijn. U houdt het niet voor mogelijk dat in de vorige eeuw “knappe koppen” (natuurkundigen) nog beweerden dat een spoortrein nooit harder dan 34 km/uur zou kunnen gaan

rijden, daar anders alle lucht uit de wagons zou worden geperst en de reizigers zouden stikken vanwege zuurstofgebrek.

Deze bevooroordeelde mensen zouden nu eens moeten zien hoe wij met supersonische vliegtuigen vele malen harder vliegen dan de snelheid van het geluid! Deze geleerden hebben honderd jaar geleden nog geboekstaafd en voor hen als onomstotelijk bewezen dat een voorwerp dat zwaarder was dan lucht, nooit zou kunnen vliegen. In 1903 veranderde deze “waarheid”, en nu vliegen wij met grote Jumbo's door de lucht, en schieten wij vele tonnen wegende raketten en ruimtevaartuigen het heelal in.

We zien het voor ogen dat vele heilige huisjes de één na de ander instorten. Jammer voor veel traditioneel gelovende mensen. Ja, pijnlijk soms, wanneer het oude vertrouwde hen ontvalt.

Anderzijds gelukkig, wanneer het ons om waarheid is te doen. Wij geloven toch ook dat het Elohim om waarheid is te doen, en welk bezwaar is er dan tegen een eerlijk waarheidsonderzoek?

Deuteronomium 32:4 Hij is de Rotssteen, Wiens werk volkomen is; want al Zijn wegen zijn gerichte. God is waarheid, en is geen onrecht; rechtvaardig en recht is Hij.

Wel bestaat altijd het gevaar dat mét het badwater het kind wordt weggespoeld. Wij hebben dan ook allereerst Zijn Geest nodig, die in álle waarheid leidt! Anders geraken wij in een oeverloos moeras van speculaties en ongeloof. Dan komt er een nóg ergere scheefgroei dan voorheen, en dan worden dingen “gevonden” die van de waarheid een afschuwelijk karikatuur maken. Zo zijn er groepen of geleerden die Mozes en Paulus onder vuur hebben genomen, ja zelfs Jezus en de historische waarheid. Ook hier moet gezegd dat wij alle argumenten die naar voren worden gebracht mogen en moeten onderzoeken. Wij zijn als zoekers der waarheid geen struisvogels, die de kop voor de werkelijkheid in het zand steken.

Het gaat ons erom de Schriften juist te leren verstaan, en om de werkelijkheid aan de weet te komen. De Schrift, het “plan” van Elohim met de eeuwen of tijdvakken heeft een hechte samenhang. Wij zullen de verbanden dienen te weten, de samenhang te zien, oog te krijgen voor de ene ware bedoeling van Elohims werken en openbaring van Zijn plan in en met Zijn werken.

Het gaat Elohim om Zijn volk, de uitverkiezing van Israël uit de volkeren. En daarbij gaat het om de verbonden met hun tekenen en betekenis. Er zijn in onze eeuw symptomen van ontwakking, identiteit-bewustwording. In het Westen en in Zuid Afrika zijn grote groepen mensen erachter gekomen dat zij de nakomelingen zijn van de Israëlieten van de twaalf stammen in de verstrooiing.

Die bewustwording heeft gevolgen. Wanneer wij Israëlieten zijn, dan geldt voor ons toch de besnijdenis? Welnu, er zijn groepen Israëlieten onder andere in Zuid Afrika die zich hebben laten besnijden. Zij doen dat naar eer en geweten uit gehoorzaamheid. Maar voordat wij tot dergelijke rigoureuze zaken overgaan, dienen wij wel heel goed te weten wat we doen en of Elohim inderdaad zulk een zaak van ons vraagt. Wij beginnen met het onderzoek naar de besnijdenis en zullen in alle oprechtheid daarin handelen:

Geschiedenis der besnijdenis

De oudste afbeelding van een besnijdenis is te zien op een reliëf uit de tempel van Karnak in Egypte, gedateerd 2420 voor Christus. In Egypte werden de mannen veelal besneden. Bijna alle mummies die gevonden zijn waren besneden. De besnijdenis als een introductie-ritueel onder de natuurvolkeren is nog veel en veel ouder.

Waarom besneden de oude natuurvolkeren hun mannen of jongetjes? Ooit werd de besnijdenis gebruikt als middel tegen masturbatie (zelfbevrediging), door de penis zó te behandelen dat het teveel pijn en moeite kostte met die praktijk voort te gaan. Om masturbatie bij meisjes te voorkomen werd op de clitoris wel carbolzuur gesmeerd. Verder zou het bij de besnijdenis gaan om hychiënische- of gezondheidsredenen. Wat echter meer aannemelijk is, is dat de besnijdenis in verband staat met oude offerpraktijken.

De voorhuid is een huidplooi die over de kop (de eikel) van het mannelijke geslachtsdeel ligt. De buitenkant ervan is normaal vel, huid. De binnenzijde is teer, voorzien van talgkliertjes die de voorhuidtalg afscheiden. Deze afscheiding ruikt sterk, wordt snel ranzig en bijt de huid uit, zodat irritatie kan ontstaan. De voorhuid en de eikel dient dan ook regelmatig te worden gereinigd, wat vroeger kennelijk weinig werd gedaan. Althans, men had niet zulke goede wasmiddelen als tegenwoordig. Chronische irritatie kan tot peniskanker leiden, dacht men. Ter voorkoming van deze ernstige ziekte besneed men alle jongetjes, vooral daar waar de hygiëne slecht was. De besnijdenis werd ook als offervorm toegepast om de godheid gunstig te stemmen, of ook dat men zich erdoor tegen de woede van demonen wilde beschermen. Augustinus, de “vader van de leer der erfzonde”, zag de besnijdenis als een reiniging van de zonden van het jonge kind, dat reeds “beladen” met zonden van zijn voorouders ter wereld was gekomen. Voor Israël kon alzo de besnijdenis géén specifiek onderscheidingsteken zijn, daar de besnijdenis reeds lang bestond. Mozes zelf is aan het Egyptische hof geweest, waar de besnijdenis in zwang was. Bij Abraham zou de besnijdenis ingesteld

zijn als verbondsteken voor Israël. Toch is tijdens de woestijnreis de besnijdenis in vergetelheid geraakt, waarna deze door Jozua te Gilgal opnieuw is toegepast.

Sommigen (onder andere de Israëlgroep in Zuid Afrika, van de Verbondskoerier) zeggen dat de besnijdenis van de Israëlieten verschilde van de algemeen toegepaste besnijdenis. Terecht. Bij de Israëlieten zou het alleen gaan om een soort insnijding en niet om de volledige wegname van de gehele voorhuid. Het zou gaan om een kleine insnijding aan de punt van de voorhuid én om een aftopping van de eikel, zodat de urinebuis van ovaal rond werd. Dit zou alzo hét kenmerk zijn van Jahweh's eigendoms volk. Door de ronde opening zou het zaad gemakkelijker kunnen worden uitgestort en schoon blijven. Een onbesnedene zou licht verontreinigd zaad geven, doordat het zaad met het talgvuil in aanraking zou kunnen komen. Het is echter moeilijk uit de Schrift aan te tonen dat het bij Israël om een dergelijke vorm van aftopping van de glans of eikel ging. Het talg (smegma) is géén vuil volgens medici, maar is juist antibacterisch. Wél gaat het in de Bijbel over besnijdenis als **insnijding**, en niet als besnijdenis waarbij de gehele voorhuid wordt verwijderd..

In de 20e eeuw werd de besnijdenis nog toegepast op ongeveer een vijfde van alle mannen van de wereldbevolking. In Amerika werden in 1971 nog 90% van alle pasgeboren jongetjes besneden, soms ongevraagd door de ziekenhuizen. Dr. D. Gairdner deed een diepgaand onderzoek naar de besnijdenis en schreef een artikel in “The British Medical Journal”, in 1949, onder de titel: “The fate of the Foreskin”. Hij beschreef de functies van de voorhuid en schetste de besnijdenis als nadelig en overbodig, onnatuurlijk en ethisch misplaatst. Daarna daalden in Engeland het aantal besnijdingen drastisch. Hij vond dat elke chirurgische ingreep een schending van het lichaam en van de mensenrechten was, wanneer deze niet uit ernstige medische indicatie geschiedde.

De besnijdenis schijnt het eerst door Cham te zijn toegepast, waarna deze later door de Semieten zou zijn overgenomen. Cham is in Egypte gaan wonen, waar de besnijdenis reeds was. Abraham zou door een Goddelijke openbaring tot de besnijdenis zijn overgegaan. Wij weten dat Abraham ook in Egypte is geweest en daar mogelijk voor de eerste maal met de besnijdenis in aanraking is gekomen. Later zullen wij Abraham en zijn besnijdenis uitvoeriger bespreken. Ook Desmond Morris schrijft in “De andere sekse” dat de besnijdenis door de Egyptenaren het eerste is ingevoerd, daar zij dachten dat de jongetjes erdoor onsterfelijk zouden worden. Zij zagen dat de slang zijn oude huid afwierp en er een nieuwe huid te voorschijn kwam. Dat was voor hen het bewijs van onsterfelijkheid. Wat bij de mens het meeste op de kop van een slang leek, het

uiteinde of de eikel van de mannelijke penis, besneed men, door het dunne velletje -de voorhuid- te verwijderen. Men voert er hygiënische oogmerken voor aan, namelijk om peniskanker te voorkomen. Daartegen zeggen vele medici dat dit argument niet berust op realiteit.

De Rooms Katholieke Encyclopedie zegt van de besnijdenis (Grieks peritome) dat deze verbonden is met de aloude phallus-verering.

Besnijdenis in Israël

Het Hebreeuwse milah is vertaald door besnijdenis, wat niet het wegnemen van de voorhuid van het mannelijk geslachtsdeel (lid) inhoudt, maar slechts een correctieve insnijding omvat. Hierdoor werd een Israëliet opgenomen in de volksgemeente (kahal) van het zogenoemde “Oude Verbond”. Abraham ontving de opdracht van Elohim om de besnijdenis (als insnijding) uittevoeren, Gen.17, Ex.4:24. Wie als “vreemdeling” in de volksgemeente opgenomen wilde worden én aan de Paasmaaltijd wilde deelnemen, moest niet alleen zichzelf, maar ook zijn huis besnijden, Ex.12:48. Men werd dan een “proseliet der gerechtigheid” genoemd, waar tegenover een “proseliet der poort” stond als onbesnedene. De besnijdenis vond op de 8e dag plaats en gold niet als sabbatsschennis, wanneer dat op de 8e dag van een pasgeboren jongentje viel en het dan sabbat was. Dan is de vitamine K en het prothrombin-niveau (om trombose tegen te gaan) het hoogst, wat de genezing en bloeding ten goede komt. De besnijdenis wordt weleens een “bloedig offer” genoemd, op grond van Ex.4:24. Dat is onjuist bij algehele verwijdering van de voorhuid, daar de voorhuid als onrein gold, wat men niet aan Elohim mocht offeren. Als insnijding kan het wél op een soort bloedig offer wijzen. De besnijdenis werd gezien als een **uitwendige** overgave aan Elohim, waar het echter erop aankomt dat er een **inwendige** overgave van het hart op volgt, Deut.10:16, 30:6, Jeremia.4:4, 6:10, Rom.2:29.

In de joodse traditie symboliseert de besnijdenis, als Brit Milah, de geestelijke intrede in het verbond met Elohim. Met een speciaal scherp mes wordt door een specialist (een Mohel) de voorhuid zover mogelijk rondom weggesneden. Het Engelse circumcision duidt daarop, als omcirkelend wegsnijden. Naar van joodse zijde wordt gezegd is en wordt de besnijdenis sinds Abraham ongewijzigd toegepast. Risico's die aan deze besnijdenis verbonden zijn: lacerations, huidverlies, chordee, meatis, stenosis, glans necrosis, urineren, penile loss, hemorrhage (bloedingen), sepsis, gangreen, meningitis (hersenvliesontsteking), en zelfs overlijden, zie internet:

www.eskimo.com/~gburlin/mgm/facts.html

Volgens sommige joden zou Adam de eerste mens zijn geweest zónder voorhuid, wat zou wijzen op zijn eenheid met Elohim. Door Adams zonde zouden zijn nakomelingen een voorhuid hebben gekregen, wat zou wijzen op de scheiding met Elohim. Besnijdenis zou de barricade tussen Elohim en de zondige mens weer opheffen. De voornaamste reden waarom de besnijdenis in het jodendom zou zijn overgenomen, als zijnde de verwijdering van de gehele voorhuid, is volgens G.B. Shaw, dat het moeilijker is voor een vrouw die ooit met een onbesneden man seksuele gemeenschap heeft gehad, van hem te scheiden, dan van een besneden man, (de besnijdenis werkt het gemak van echtscheiding dus in de hand) zie Internet:

www.angelfire.com/ca5/intact/tradition.html

Belangrijke boeken over de besnijdenis, zie

www.menstuff.org/issues/byissue/circumcision.html

Uit de Tenach blijkt dat Jahweh opdracht heeft gegeven tot de “besnijdenis”, zónder dat daarbij in details wordt uiteengezet hoe deze besnijdenis dient te worden uitgevoerd. Hieruit zou men abusievelijk kunnen opmaken dat het er niet opaan komt hoe er werd besneden. Mogelijk is hierdoor in Israël de besnijdenis ingevoerd zoals die in de omringende landen in gebruik was, als zijnde de algehele verwijdering van de voorhuid.

Het Hebreeuwse milah betekent echter zoveel als *insnijden*, en komt nergens voor als werkwoord voor *afsnijden*. Afsnijden houdt onmiskenbaar een verminking in, terwijl besnijden als insnijding wijst op een correctie. Er worden sommige jongetjes geboren met een te nauwe voorhuid, zodat het nodig is dat er een kleine insnijding wordt gedaan. Het blijkt uit de Bijbel dat het bij deze insnijding niet alleen gaat om een fysiek gebeuren, maar om de besnijdenis van het hart. Deuteronomium 10:16, 30:6, Jeremia 4:4. Het gaat hierbij duidelijk om een correctie en niet om een afsnijding. Men kan immers moeilijk ook iets van zijn hart afsnijden, terwijl insnijden mogelijk zou zijn. Men kan eigenlijk van zijn voorhuid niets missen, want het heeft belangrijke functies. Een kleine insnijding als correctie kan juist de functie van de voorhuid verbeteren. Er zijn ook mensen met zoals men dat noemt: “luie oogleden”, en ook dát is te verhelpen door een medische ingreep of correctie. Het uiterlijk insnijden is alzo het verbondsteken van het innerlijk toegewijd zijn aan Elohim, reeds vanaf zijn prille jeugd, vanaf de 8e dag. Alzo gaf Elohim opdracht aan Abraham zich en zijn huisgezin te besnijden, in te snijden.

Abraham ontving in zijn leven van Elohim wel meerdere opdrachten om uit te voeren. En nu komt het er maar op aan, of hij en wij bekwaam zijn die opdrachten op de juiste wijze op te vatten en daarna uit te voeren.

Abraham kreeg onder andere de opdracht zijn huis te besnijden, Gen.17. Abraham voert deze opdracht letterlijk uit. Wij gaan ervan uit dat Abraham zich inderdaad hield aan de correctieve insnijding van de voorhuid. De voorhuid is namelijk bij enkele jongetjes te strak, zodat deze niet over de eikel kan worden getrokken. Dan kan men zich niet goed reinigen, en is het nodig dat er een kleine insnijding plaatsvindt zodat de voorhuid wél over de eikel kan komen. Wanneer Abraham de besnijdenis naar heidens model zou hebben uitgevoerd, is dat onjuist. De meeste joden beweren dat zij de besnijdenis traditioneel volgen zoals Abraham het deed, door de gehele voorhuid te verwijderen. Abraham kan mogelijk de opdracht van Elohim op zijn eigen manier hebben uitgevoerd. Abraham deed wel meer dingen niet correct. Elohim had aan Abraham beloofd een zoon te zullen geven. Dat duurde wat lang, en Abraham is zelf aan het werk gegaan. Hij nam Hagar en zij baarde hem Ismael. Hier greep El niet in, maar liet Abraham zijn gang gaan.

Izaak werd uiteindelijk geboren, een zoon der Elohim. Elohim gebiedt Abraham om Izaak te gaan offeren. Een bijna onmogelijk gebod. En wéér gehoorzaamt Abraham en neemt Izaak en gaat hem offeren. Nú greep Jahweh wél in, en stelde een ram in Izaak's plaats. Hier werd het leven van Izaak bedreigd.

Hieruit leren wij dat Abraham sommige opdrachten van Elohim niet goed kon aanhoren en vertolken om deze vervolgens in de enige juiste weg uit te voeren. Elohim bedoelde géén letterlijke besnijdenis zoals de heidenen deden, maar slechts een kleine insnijding, ziende op de besnijdenis van het hart!

Zie Deuteronomium 10:16 Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en verhardt uw nek niet meer. Jeremia 4:4 Besnijdt u den HEERE en doet weg de voorhuiden uwer harten, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem! opdat Mijner grimmigheid niet uitvare als een vuur, en brande, dat niemand blussen kunne, vanwege de boosheid uwer handelingen. Johannes 7:22 Daarom heeft Mozes ulieden de besnijdenis gegeven (niet dat zij uit Mozes is, maar uit de vaderen), en gij besnijdt een mens op den sabbat. (ze is ook niet uit Elohim wanneer men de besnijdenis letterlijk opvat als verwijdering van de gehele voorhuid). Ook Mozes heeft een opdracht van Jahweh willens en wetens foutief uitgevoerd, toen hij moest spreken tegen de rots, maar erop sloeg. Dit werd de reden waarom hij niet het land Kanaän in mocht trekken.

Mozes achtte het kennelijk niet nodig om het volk Israëel tijdens de woestijnreis te besnijden. Pas Jozua ging weer over tot de letterlijke besnijdenis. Mozes

besneed zelfs zijn eigen zoon niet, maar dat deed Zippora zijn vrouw, toen er een debat over de besnijdenis ontstond.

Ex.4:24 ¶ En het geschiedde op den weg, in de herberg, dat de HEERE hem tegenkwam, en zocht hem te doden. 25 Toen nam Zippora een stenen mes en besneed de voorhuid haars zoons, en wierp die voor zijn voeten, en zeide: Voorwaar, gij zijt mij een bloedbruidegom! (bruidegom van het bloed) 26 En Hij liet van hem af. Toen zeide zij: Bloedbruidegom! vanwege de besnijdenis.

In vers 24 is het (Strong's 03068) Y@h o w aa h, Jahweh, of de Engel van Jahweh. Wie de persoon is waarover het twistgeding gaat, wordt niet gezegd. Het is niet zo gelegen dat Jahweh als een moordlustige zou zijn om Gersom te doden, vanwege nalatigheid der letterlijke besnijdenis, want dan had Hij heel het volk Israëel tijdens de woestijnreis moeten doden. Het heeft te maken met de eerstgeborenen uit Egypte die gedood werden door de Verderfengel, wanneer deze geen bloed zag aan de deurposten. Gersom was eerstgeborene (en ook Mozes) en was niet in Egypte. Op hem moest kennelijk het bloed aan de posten nog worden toegepast. Er is hier waarschijnlijk een twistgeding tussen de Bode van Jahweh en de satan, zoals Judas meldt, vers 9 *Maar Michael, de archangel, toen hij met den duivel twistte, en handelde van het lichaam van Mozes, durfde geen oordeel van lastering tegen hem voortbrengen, maar zeide: De Heere bestraffe u!*

Mogelijk heeft de duivel van Mozes gevraagd zijn zoon Gersom te besnijden. Hoe het ook zij, Mozes zelf heeft zijn eigen zoon niet besneden! Zippora besneed Gersom en zij wierp de voorhuid op de grond met de woorden: "Gij zijt mij een bloedbruidegom". Kennelijk heeft Zippora de heidense manier van besnijden toegepast, dus de gehele voorhuid verwijderd, en deze op de grond gegooid.

Het Koninkrijk van Elohim heeft zo zijn eigen grondwet. Voor de joden gaf de Wet verplichtingen, het nakomen van de rituele voorschriften. Het grote gebod voor hen was: besnijdenis, sabbat, spijswetten.

Daar tegenover stelde Yashua het grote gebod van de liefde, als innerlijke gezindheid, niet zozeer bestaande in uiterlijke plichtplegingen. Elohim lief te hebben bóven alles, dat is te rusten in Zijn wil en alle dingen van het leven in Hem tot zijn recht te laten komen. Liefde tot Elohim is geworteld in gerechtigheid. En daarbij de liefde tot zijn naaste, is het ontzien van iemands rechten. Het is een nieuwe houding tegenover het leven en de werkelijkheid. Liefde is, Elohim en de rechten van onze naaste ten volle te erkennen. Het Rijk van Elohim is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de heilige Geest, Rom.14:17.

Paulus verwerpt de uiterlijke besnijdenis. Het komt op de innerlijke besnijdenis van het hart aan. Doop en Avondmaal zijn voor Paulus geen inwijdingsriten, waardoor men zeker zou worden van het heil. Nee, heel het volk was in “Mozes gedoopt”, en allen hadden de geestelijke spijs en drank genuttigd. Niettegenstaande deze grote voorrechten, is het grootste gedeelte van Israël in de woestijn vanwege ongelof omgekomen, daar zij niet aan de hogere norm der liefde voldeden.

De band des geloofs met Christus is géén zaak van wetsprestaties, maar van geloof in de barmhartigheid van Elohim, Galaten 5:6. Als men zich laat besnijden, zal de Messias géén nut doen, want die zich laat besnijden is verplicht de gehele wet te houden, wat onmogelijk is voor ons zondige mensen. Als gelovigen in Christus zijn wij tot vrijheid geroepen, niet om het vlees te dienen, maar om elkaar te dienen door de liefde, Gal.5:13. Wacht u dan voor hen die u zouden dwingen zich te laten besnijden op heidense of joodse wijze, Gal.6:13, daar zij zelf de wet ook niet volmaakt kunnen houden.

De besnijdenis als algehele verwijdering van de voorhuid geeft in het geheel géén unieke positie te kennen, als bewijs dat men tot het uitverkoren volk van Elohim behoort, daar de besnijdenis door veel omringende volkeren van Israël werd gepraktiseerd. Het gaat Elohim bij de besnijdenis -althans zo laten de Bijbelschrijvers ons dat weten- om iets héél anders dan de insnijding der voorhuid. Het gaat Elohim om de besnijdenis des harten, wat de vernieuwing des geestes of wedergeboorte inhoudt. De vleselijke besnijdenis blijkt niet de échte te zijn waar het uiteindelijk omgaat, Jeremia.9:25,26, Col.2:11. Alleen lichamelijke (raciale) afkomst garandeert geen behoudenis. Een besneden hart is noodzakelijk, met het uitwendige symbool ervan, de geloofsdoop door onderdompeling. Dán is men pas in waarheid Elohims volk. De joden leven nogsteeds bij de gedachte dat zij alleen het “uitverkoren volk van Elohim” zouden zijn en de besnijdenis traditioneel op gelijke wijze uitvoeren als vader Abraham (Brit Milah). Yashua erkende hun aanspraken niet, Joh.8:8, Op.2:9. Niet iedereen die zegt van Israël te zijn, is een échte Israëliet, Rom.9:27. Of men nu wel of niet besneden is, zegt volgens Gal. 6:15 niets. Het gaat erom dat men een nieuwe schepping is. Wanneer een besneden Jood geen besneden hart heeft, en zich niet laat dopen als bewijs van zijn geloof in Yashua, behoort hij niet tot het herstelde uitverkoren volk Israël waar het Elohim om gaat. Met dat nieuwe Israël richt Hij Zijn koninkrijk op, wat niet van déze aion is, Joh.18:36, Fil.3:3, Col.2:11.

Yashua: sabbat en besnijdenis

De besnijdenis als insnijding is het teken geworden van Elohims verbond met Abraham. De sabbat is het teken geworden van Elohims verbond met Israël.

Besnijdenis als insnijding was in Israël een collectief en correctief gebeuren, wat van het wáre kindschap niet kan worden gezegd. Alleen wie in Yashua gelooft en Hem aanneemt, ontvangt de macht een kind van Elohim te worden genoemd., Johannes 1:12 *Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;*

Voor de besnijdenis geldt in werkelijkheid, net als bij de doop, dat er éérst geloof dient te zijn. Abraham zou de besnijdenis als zegel of teken hebben ontvangen op de gerechtigheid van zijn geloof, Rom.4:11. Die gerechtigheid was gebrekkig, vanwege de zonden. Eérst geloof, daarna besnijdenis. Niet dat de besnijdenis het stempel zette op het geloof van Abraham, maar het is voor hem een puur geestelijke inhoud geweest van een uitwendig iets, behorend tot dat tijdvak (aion). Wat Abraham persoonlijk ontving mocht hij toepassen op het hele gezin, waar de besnijdenis een uitwendig teken is met een belofte van Elohim dat Hij hún Elohim is. Dat vraagt om te komen tot de innerlijke besnijdenis des harten, Jeremia.4:4. Elohim beziet Abraham niet als los individu, maar als levensverband. Diezelfde lijn loopt naar het te herstellen rijk van Elohim, waar Hij niet slechts losse individuen ziet, maar levensverbanden.

Begripsverwarring

De begrippen “Oude Testament” en “Nieuwe Testament” zijn onjuist. Het zijn etiketten of namen die mensen aan bepaalde delen van de zogenoemde “heilige geschriften” hebben gegeven. Dat is een menselijke toevoeging. En elke toevoeging doet afbreuk. Het woordje “testament” heeft niets met het woord “verbond” te maken. De menselijke begrippen misleiden ons. Wij kunnen de tora (de Pentateuch of vijf boeken van Mozes) niet typeren als “Oude Verbond”, want het oude verbond begon niet bij Genesis 1, maar bij de Sinaï. Naar mensen zeggen zou er in Jeremia.31:31-34 en Matth.26:28 sprake zijn van een geheel nieuw verbond. Ook dat is onjuist. Het betreft een hernieuwing van het oude verbond.

Een verbond is een overeenkomst waarin personen of organisaties wederzijds verplichtingen op zich nemen.

Een testament is iets geheel anders, namelijk een laatste wilsbeschikking, die van kracht wordt na de dood van de maker ervan, dus een erflater. Zie Hebr.9:16 *Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome;*

Hebreeën 9:17 Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft. waar een testament is is het noodzakelijk...

Men zou hier geneigd zijn te denken aan een testament van Yashua als Erflater, als Zijn laatste wilsbeschikking. De Schrift noemt Yashua echter geen Erflater, maar Erfgenaam, Hebr.1:2, en de gelovigen in Hem als mede-erfgenamen, Rom.8:7. Elohim is de Erflater!

Het Griekse woord voor verbond is diathèkè, wat door de Statenvertalers in Hebr.8 en 9:14 juist is vertaald, maar in 9:15 heeft men voor dit delfde woord “testament” neergeschreven. Dit wijst erop dat volgens hen een verbond en een testament exact hetzelfde zouden zijn. En dat hebben zij in Matth.,26:28, Mark.14:24, Luk.22:20, 1Cor.11:15 ook gedaan. Dat komt doordat men het woord “testamentmaker” niet heeft begrepen, Hebr.8:16,17.

Wie en wat is een testamentmaker of verbondsmaker? Bij Mozes was het een kalf dat in twee stukken werd gesneden de verbondsmaker (diathèmenos) en in diezelfde betekenis is Christus de verbondsmaker van het hernieuwde verbond. Zolang het kalf bij Mozes nog leefde was het verbond niet van kracht. Zolang als Christus leefde was het hernieuwde verbond nog niet van kracht of in werking gesteld. Pas na Zijn dood werd het hernieuwde verbond in werking gezet. Hij stierf niet als erflater, maar als verbondsmaker in Wie Elohim het oude geschonden en verbroken verbond herstelde.

Diathèmenos is een tegenwoordig deelwoord in de lijdende vorm. Het betekent zoveel als “Hij in wie het verbond hersteld wordt”. Het betekent niet “hij die het verbond sluit”. De sluiters of makers van het verbond is altijd Elohim. Israël is de verbreekster van het verbond. Elohim herstelde het oude verbond in Christus. Ook het begrip “erfenis” is niet zoals wij dat opvatten in het Westen. Israël ontving het land Kanaän niet als erfenis ná de dood van de vorige bezitter(s). Nee, het land werd hun toegewezen. Het Griekse woord voor erfenis is klèros en wijst op het lot, toevallen, en niet op erfenis.

De begrippen Oude en Nieuwe Testament hebben voor veel verwarring gezorgd. Wij zouden beter kunnen spreken van de “Hebreeuwse geschriften” en van de “Griekse geschriften”.

Door de verwarring die ontstaan is vanwege de begrippen rond een testament, hebben ertoe geleid dat veel christenen menen dat het oude testament voor Israël was en het nieuwe testament voor de christelijke kerk als het “geestelijke Israël”. Nee, alle geschriften in de Bijbel zijn voor Israël, zijn het “brood” alleen voor Israël, Matth.15:24-26. Israël en de zogenoemde “heidenen” vormen geen twee verschillende doelgroepen. Het Griekse woord etnos

betekent volkeren, en dan wel te verstaan de Israël-volkeren die in de verstrooiing zijn.

Petrus, Jakobus en Johannes schreven voor het Israël der besnijdenis, en Paulus voor het Israël dat verheidenst was, vervreemd van de beloften, en die onbesneden waren. Vandaar dat de brieven van Paulus niet zijn te harmoniëren met die van Petrus, Jakobus en Johannes. Ze hebben verschillende adressanten en doelgroepen op het oog. Jakobus richt zich duidelijk tot de twaalf stammen Israëls in de verstrooiing, de besnedenen, zo ook Johannes en Jakobus..

De besnijdenis als verwijdering van de gehele voorhuid stamt uit een heliolitische cultuur (zon-aanbidding) en werd van een Israëliet niet verlangd.. De voorhuid speelt een unieke rol tijdens de huwelijksgemeenschap, werkt als een soort rubber keerring, zodat er enerzijds geen vuil van buitenaf in de vagina kan komen, anderzijds dat het sperma min of meer onder enige druk de eierstokken ingedreven wordt. Er kan tevens geen zaadje verloren gaan, want er kan geen sperma terugkomen langs de vaginawand en penis, naar buiten toe. Gedurende de eerste levensjaren, wanneer kleine jongetjes nog incontinent zijn, vervult de voorhuid een essentiële rol, ter bescherming van de “eikel”.

Zie o.a. www.cirp.org/library/general/gairdner/

Hieronder een tabel van het aantal kinderen dat gestorven is vanwege de besnijdenis.

Table Showing Deaths in Children Attributed to Circumcision or Phimosis in England and Wales

	Under 1 Year	1-4 Years	Total, Under
1942	12	4	16
1943	10	7	17
1944	10	6	16
1945	15	2	17
1946	16	3	19
1947	9	1	10

Is dit Moloch-kinderoffer het waard om nog langer voort gezet te worden? En hoe heeft men ooit de kinderdoop in de plaats kunnen stellen van de besnijdenis?

De zogenaamde “besnijdenis-geschriften” van Petrus, Jakobus en Johannes zijn gericht aan leden van de twaalf stammen in de verstrooiing die traditioneel besneden waren. Zij zouden blijk gegeven hebben nog niet totaal verheidenst te zijn. Zij waren besneden (naar wij aannemen ingesneden, of zij moeten de

heidense wijze van besnijden hebben overgenomen) en kwamen nog naar de gezette hooftijden (de drie jaarlijkse feesten) te Jeruzalem.

Om deze besnijdenis-geschriften te begrijpen, dienen wij ons in de situatie te verplaatsen ván deze verstrooide Israëlieten, die nog identiteitsbewust waren en Elohim “naar den vleze” dienden, die overigens wel hun Messias hadden verworpen.

Paulus daarentegen gaat naar de zogenaamde “heidenen”, de etnos, leden van de twaalf stammen in de verstrooiing die aan de heidenen gelijk waren geworden, vervreemd van het burgerschap Israëls en de verbonden. Zij kenden hun identiteit niet meer en dienden afgoden. In zijn leven heeft Paulus de Heiland niet gekend. Hij is apostel van de verheerlijkte Heiland, door Goddelijke openbaring ontvangen. Hij was door deze openbaring gevolmachtigd de plaats van Judas in te nemen. Hij stelt scherp dat de oude zondige menselijke natuur “onbesnedenheid” is, en de nieuwe natuur in Christus noemt hij “besnijdenis van het hart”. Zie Col.2:11, Jeremia.4:11.

Col.2:11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

In het hernieuwde verbond gaat het om het teken van het besneden hart, Hebr.8:10-13, het mede IN Christus besneden te zijn, Col.2.

*8 Want hen berispande, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw (hernieuwd) verbond oprichten; 9 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere. 10 Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: **Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. 11 En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen.***

12 Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken. 13 Als Hij zegt: Een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

Jozua en de besnijdenis

Jozua 5:2 Te dier tijd sprak de HEERE tot Jozua: Maak u stenen messen, en besnijd wederom de kinderen Israëls ten tweeden maal. 3 Toen maakte zich Jozua stenen messen, en besneed de kinderen Israëls op den heuvel der voorhuiden. 4 Dit nu was

de oorzaak, waarom hen Jozua besneed: al het volk, dat uit Egypte getogen was, de manspersonen, alle krijgslieden, waren gestorven in de woestijn, op den weg, nadat zij uit Egypte getogen waren. 5 Want al het volk, dat er uittoog, was besneden; maar al het volk, dat geboren was in de woestijn op den weg, nadat zij uit Egypte getrokken waren, hadden zij niet besneden. 6 Want de kinderen Israëls wandelden veertig jaren in de woestijn, totdat vergaan was het ganse volk der krijgslieden, die uit Egypte gegaan waren; die de stem des HEEREN niet gehoorzaam geweest waren, denwelken de HEERE gezworen had, dat Hij hun niet zoude laten zien het land, hetwelk de HEERE hun vaders gezworen had ons te zullen geven, een land vloeiende van melk en honig. 7 Maar hun zonen heeft Hij aan hun plaats gesteld; die heeft Jozua besneden, omdat zij de voorhuid hadden; want zij hadden hen op den weg niet besneden. 8 En het geschiedde, als men een einde gemaakt had van al dat volk te besnijden, zo bleven zij in hun plaats in het leger, totdat zij genezen waren.

Het is overigens zeer bevreemdend dat Jozua -en dat bij een versterkte plaats over de Jordaan in vijandig landgebied- de besnijdenis aldaar laat plaatshebben. Het volk is dan een paar dagen totaal machteloos, en zou een prooi kunnen zijn voor de vijanden.

Yashua en de besnijdenis

In Mattheus 15 lezen wij dat onze Heiland de mensen erop wijst dat zij Elohim slechts met de lippen eren en niet met het hart.

8 Dit volk genaakt Mij met hun mond, en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; 9 Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden van mensen zijn.

Niet wat onze mond ingaat verontreinigt ons, maar dát wat onze mond uitgaat maakt ons corrupt. De dingen die de mond uitgaan, komen uit het hart. Dát is het wat de mens corrupt doet zijn. Immers, uit het hart komen de boze gedachten voort, zie vers 19

15 En Petrus, antwoordende, zeide tot Hem: Verklaar ons deze gelijkenis. 16 Maar Jezus zeide: Zijt ook gijlieden alsnog onwetende? 17 Verstaat gij nog niet, dat al wat ten monde ingaat, in den buik komt, en in de heimelijkheid wordt uitgeworpen? 18 Maar die dingen, die ten monde uitgaan, komen voort uit het hart, en dezelve ontreinigen den mens. 19 Want uit het hart komen voort boze bedenkingen, doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen. 20 Deze dingen zijn het, die den mens ontreinigen; maar het eten met ongewassen handen ontreinigt den mens niet.

Om van ons boze hart bevrijdt te worden, zal er een “besnijdenis” plaats dienen te hebben Welke? De vernieuwing des geestes, een besneden hart.

Ezechiël 18:31 Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwen geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls? Ezechiël 36:26 En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven. Jeremia 24:7 En Ik zal hun een hart geven om Mij te

kennen, dat Ik de HEERE ben; en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn; want zij zullen zich tot Mij met hun **ganse hart** bekeren

. Het gaat om het volgende, namelijk dat wij Elohim liefhebben met ons gehele hart, ons gehele innerlijk, zie

*Marcus 12:33 En Hem lief te hebben uit **geheel het hart**, en uit **geheel het verstand**, en uit **geheel de ziel**, en uit **geheel de kracht**; en den naaste lief te hebben als **zichzelf**, is méér dan al de brandofferen en de slachtofferen (en eventuele uiterlijke besnijdenis).*

Christus is besneden, en wij in Hem wanneer wij Hem door het geloof aannemen en met Hem verenigd worden, dát is het waar het omgaat.

Besneden in Christus

In Collossenzen 2 wordt het geheim uit de doeken gedaan betreffende de besnijdenis van de gelovigen in en met Christus toen Christus dat heeft ondergaan. Als Paulus het over “besnijdenis” heeft, dienen wij ervan uit te gaan dat hij daarmee bedoeld de algehele verwijdering van de voorhuid, zoals dat gebruikelijk was, en niet de insnijding). Paulus somt op dat in Christus al de volheid der Godheid woont en al de schatten van wijsheid en kennis. En dat de gelovigen in Hem volmaakt zijn. En dan vers 11:

11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. 13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; 14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende; 15 En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelve over hen getriomfeerd. 16 Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; 17 Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

Het gaat hier om de Gemeente als Lichaam van Christus. Dat gehele lichaam is mét Christus besneden, deelt in Zijn omwandeling en verdienste, is met Hem gedood en begraven, maar ook opgestaan en zal met Hem regeren. Dáárom zijn de leden van dat lichaam vrij, geheel en al. Niet dat daarmee de Wet(ten) zou(den) zijn afgeschaft, dat zij verre, want geen tittel of jota zal daarvan vallen. Maar wel dat de gelovigen in de geest van de Bergrede leven, en géén gerechtigheid op behoeven te bouwen uit hun eigen wetsgehoorzaamheid.

Paulus is niet tégen de Wet, maar hij is tegen een wettisch geloof dat alleen maar bestaat in het ten uitvoer brengen van uiterlijkheden, zonder meer. Men

dient Elohim te dienen met en vanuit een besneden hart, en niet met het laten insnijden van de voorhuid alleen, zoals dat gangbaar was. In Rom.3:31 vraagt hij: stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Dat zij verre, maar wij bevestigen de wet.

Paulus zegt in Collossenzen niet dat de Wet heeft afgedaan, en dat het er niet op aan komt wat wij eten of drinken, en dat de sabbat niet meer geldt, en de insnijding afgedaan heeft, omdat wij delen in de insnijding van Christus. Nee, de Wet is heilig, en het gebod is heilig en goed, Romeinen 7:12.

Het gaat hem echter over de wijze van rechtvaardig zijn voor Elohim.

Verschil tussen de Apostelen en Paulus' boodschap

Er is ontwikkeling in het groeiproces van Israël, namelijk van kind naar zoon, van zoon naar volkomen man en vader. Aan het kindschap zijn de zichtbare ceremoniële voorstellingen verbonden, die de “eerste beginselen” worden genoemd, Galaten 4:10.

In het zoonschap kan men deze eerste beginselen missen. De “zonen”, dat zijn de bekeerde verheidenste etnos of Israël-volkeren, hebben die eerste beginselen ook nooit gekend. Zij waren vervreemd van de verbonden en beloften. Zij behoeven die heenwijzende zaken dan ook niet te onderhouden. Dat is zinloos. Maar het zijn helaas juist deze zonen geweest die al spoedig zich van Paulus hebben afgewend en terugkeerden naar die eerste beginselen. Het was juist de roeping van de zonen om op te wassen in het geloof als strijdbare helden, zie Efeze 6:12. Maar dat deden de zonen niet. Zij stelden zich in de plaats van Israël, van het uitgestelde koninkrijk. Aldus kon het lang verwachte Messiaans Vrederijk niet doorbreken. De zonen organiseerden zich als kerk, alsof dát het geestelijk koninkrijk betrof, met een geestelijke hiërarchie. Zij ontwikkelden zich tot kerk-van-de-wet.

De boodschap van Paulus is, rechtvaardiging van de goddeloze zónder voorafgaande wetsonderhouding, alléén door het geloof dat Jashua toonde. Elohim rekent dat de zonen toe wanneer zij Christus aangrijpen tot hun redding. Dit is een onvoorwaardelijke rechtvaardiging. Daarvoor en daarnaast was er Israëls voorwaardelijke rechtvaardiging, met de eis der wet: Doe dit en gij zult leven! In de Bergrede wordt door Jashua de hernieuwde verbondswet uitgewerkt. Dat is de rechtvaardiging door het geloof alleen, zónder wetsonderhouding in de zin van daardoor gerechtigheid op te bouwen.

Wij zien dat de prediking van Paulus wezenlijk verschilt van die der overige apostelen. Paulus predikte een mondiger geloof, dat der zonen. Allen predikten wel dat het heil alleen in Christus is, maar de apostelen predikten het Evangelie des koninkrijks voor Israël mét wetsonderhouding. Zij predikten dat de Messias

gekomen was en dat Hij spoedig alle dingen zou wederoprichten, Hand.3:19-21. En dat Israël zich diende te bekeren tot haar Messias. Paulus predikte het Evangelie van verlossing door het geloof alleen, buiten de wet om, bestemd voor Israël dat vervreemd was van de wet en de verbonden, dus goddelozen waren. Na de val van Jeruzalem in 70 na Christus was in feite de prediking van de 11 apostelen niet meer actueel, vanwege het uitgestelde koninkrijk. Maar ook de prediking van Paulus werd losgelaten. Paulus beoogde drie dingen in zijn prediking van de rechtvaardiging alleen door het geloof:

1e. Voor het kindschap, wat steunt op het doen van Elohims geboden, nog onder de Wet. 2e. Voor het zoonschap, om de gelovigen te laten leven uit de Geest van Christus. 3. Voor de mannen en vaders, Efeze 3:8-10, 4:13, ter bevestiging. De prediking van Paulus was geheel nieuw, een rechtvaardiging buiten de wetsonderhouding om van de goddelozen, Romeinen 3:21. Dat eist een veel mondiger geloof. Paulus predikte de verborgenheid der Gemeente, het lichaam van Christus, in het tijdvak van het uitgestelde koninkrijk, waarin Christus een regeringslichaam vormt. De Gemeente is een interim, een tussen geschoven tijdvak in de heilsbedeling, na Handelingen 28. Israël als heilsorgaan is tijdelijk opzij gezet, en heeft daarmee niet afgedaan. Zij zijn de zonen, die vrijgemaakt zijn! Zij mogen met Elohim omgaan in Christus alsof het hun natuurlijke vader betreft. Zij worden alzo tot volkomen mannen gevormd.

Brief aan de Galaten

In zijn brief aan de Galaten verwerpt Paulus dan ook ten enenmale de uitwendige besnijdenis als weg name van de gehele voorhuid, en ageert daar zeer fel tegen.

Galaten 5:6 Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende. 5:11 Maar ik, broeders! Indien ik nog de besnijdenis predik, waarom word ik nog vervolgd? Zo is dan de ergernis des kruises vernietigd. 6:15 Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel.

Het nieuwe schepsel staat centraal, dat geschapen is in Christus de Messias. Alleen dát heeft blijvende waarde. *1 Corinthiërs 7:19 De besnijdenis is niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der geboden Gods.*

Titus was onbesneden. De valse broeders wilde dat Titus besneden zou worden, Hand.15:1-2, daar zij nog door eigen werken hun behoudenis zochten. De apostelen waren het daarmee oneens. Wel heeft Paulus Timotheus laten besnijden, Hand.16:1-3, alleen om sommige joden tegemoet te komen. De reden waarom hij Titus weigerde te besnijden is, omdat zulks geëist werd. Bij

Timotheus was die eis niet aanwezig, maar werd de besnijdenis gedaan om daardoor meer joden te bereiken.

Op het Apostelconvent te Jeruzalem werden aan de gelovig geworden “heidenen” slechts vier dingen opgedragen, zie Handelingen 15: zich te onthouden van: 1. Dingen die door afgoden besmet zijn. 2. Van hoererij. 3. Van het verstikte. 4. Van bloed.

Conclusie

Goed beschouwd is de besnijdenis als verwijdering van de gehele voorhuid een soort wandaad van karakterloze tolerantie, die in sommige culturen werd toegepast en nogsteeds wordt toegepast. De integriteit van het menselijk lichaam wordt erdoor aangetast. Gelijk het couperen van staarten en oren van dieren een aantasting is van hun dier-zijn, is de besnijdenis een misdaad tegen het menselijk lichaam, waarvan Elohim zei na de schepping ervan, dat het zéér goed was. Cultuur of geen cultuur, hygiëne of niet, verbondsteken of niet, de besnijdenis blijft een menselijke ingreep die het lichaam raakt en misvormt. Dus geen tatoeages's, oor- en neusgaten en dergelijke. Er staat immers dat wij geen insnijdingen mogen maken!, Zie Leviticus 19:28, Gij zult u geen tekens in uw huid laten prikken (tatoeage). Jeremia 16:6, 47:5, 48:37.

Zit er dan toch iets fout geschapen aan het mannelijk lichaam dat verwijderd dient te worden?

Nadelen besnijdenis

Uit rapporten die in de USA zijn opgesteld blijkt dat mannen die op latere leeftijd zich lieten besnijden soms 90% van hun seksuele gevoeligheid verloren, zie www.geocities.com/Tokyo/Temple.7684/circumcision.html

Ruim 200 babies sterven in de USA per jaar als gevolg van de besnijdenis. De jongen (en later de man) verliest door de besnijdenis ongeveer 10.000 erotische zenuwen, oftewel 240 feet (1 foot is ongeveer 30 cm) microscopische zenuwen. De voorhuid is een zeer complex orgaan dat uit twee lagen bestaat, gelijkwaardig aan het ooglid. De binnenzijde produceert een zacht smeersel, zoals reeds gezegd, dat antibacterisch en antiviraal is. Dat smeersel wordt wel smegma genoemd. Wanneer men onbesneden is, is er dus geen gel of smeersel nodig om huwelijksgemeenschap te kunnen hebben. De onbesneden penis is zelfreinigend, volgens R.v. Howe (en andere geleerden) uit Wisconsin, zodat het argument van de hygiëne vervalst. Smegma is schoon en niet vuil, is noodzakelijk en niet overbodig, ons door de Schepper gegeven als natuurlijke toerusting. Het houdt de eikel schoon en soepel. Besnijdenis verandert de vorm van de penis drastisch. Het maakt van een natuurlijk inwendig orgaan wat

vochtig gehouden dient te worden als de eikel, een uitwendig orgaan dat droog is. Ook de bloeddorstrooming van de penis wordt drastisch gewijzigd door de besnijdenis. Besnijdenis is goed beschouwd, onhygiënisch.

De kosten van de besnijdenis zijn vrij hoog. In de USA kost dat gemiddeld \$115, wat over geheel Amerika een billion dollar business is. Er sterven méér babies als gevolg van het besnijden, dan er sterven als gevolg van peniskanker. Ook dat argument vervalt dus.

De vernauwing van de opening van de voorhuid (phimosis) is ongeveer 1% van alle jongetjes, waarvan 80% door oprekking kan worden hersteld. De besnijdenis uit oogmerk van de vernauwing vervalt hiermee. Er blijven alzo weinig of geen steekhoudende argumenten over om te besnijden, als wegneming van de gehele voorhuid..

Het Nederlands Instituut voor mensenrechten in Utrecht (email: Sim@law.uu.nl) wil dat de besnijdenis verboden wordt. De Britse “Medical Journal” april 2000 vindt dat besnijdenis van de voorhuid een vorm van beschadigen der genitaliën is, door zonder noodzaak een gezond stuk van een orgaan te verwijderen. In de huidige staat Israël heeft een groep mensen een petitie bij de “Israël Supreme Court” ingediend, met het verzoek om de besnijdenis te verbieden, op grond dat men het een criminele actie vindt! Deze joden vinden dat er géén logische argumentatie bestaat voor het verwijderen van een stuk vel van een pasgeboren baby. Zie Internet: www.jewsweek.com/spirituality/041.htm

In 1971 heeft de Amerikaanse “Academy of Pediatrics” vastgesteld dat de routine-besnijdenis in de USA géén enkele medische noodzaak heeft. Ook dat de besnijdenis peniskanker zou voorkomen blijkt onjuist. Er sterven aan peniskanker in de USA ongeveer 150 mensen per jaar. Moet men daarom alle jongetjes besnijden? Dr. Spock heeft een boek geschreven tégen de besnijdenis, waarvan er reeds 40 miljoen zijn verkocht. Hij beschrijft de besnijdenis als traumatisch, onnodig, pijnlijk en zonder enige waarde. Ook dat de besnijdenis masturbatie zou tegengaan, is onjuist.

De voorhuid is nuttig en beschermt de eikel. Het is een specifiek stukje huid dat rijk is voorzien van bloedvaten, en uniek is voorzien met stretch receptors (elastisch rekbaar), waardoor deze wezenlijk bijdraagt aan seksuele handelingen. Het onnodig verwijderen van een functioneel lichamelijk orgaan, om wat voor oorzaak dan ook, is onacceptabel. Waarom moet het kleine jongetje zijn leven beginnen met het verwijderen van zijn zeer gevoelige voorhuid van zijn geslachtsorganen?

Zie verder over de moderne mythe rond de besnijdenis, Internet: www.norm-uk.org/myths/

En het boek daarover: www.sexasnatureintendedit.com/index.htm

Dr. Sami Abu Sahlieh, een vrouwelijke Egyptische arts, vraagt zich terecht af, indien religie wérkelijk uit God is, waarom er dan besnijdenis kan plaatsvinden in naam van Hem? Waarom zou in naam van Hem een gezond orgaan voor het leven verminkt dienen te worden? De veronderstelde medische gronden om te besnijden, blijken allen ongegrond. Zie www.free-minds.org/circumci.htm en www.ncfm.org/phcirc.htm

Odes van Salomo

In de “Odes van Salomo” staat het volgende te lezen over de wáre besnijdenis:
 Hoofdstuk 11:1: *Mijn hart is besneden en daaruit zijn schone bloemen verschenen. Barmhartigheid heeft in haar wortel geschoten en heeft vrucht gedragen voor Jahweh.*
 2. *Want de Allerhoogste heeft mij besneden door Zijn Geest van heiligheid en mijn nieren voor Hem blootgelegd, en mij vervuld met Zijn liefde.*
 3. *En Zijn besnijdenis is mijn verlossing geworden. Ik heb op de weg des vredes gerend, op de weg der waarheid.*

Wij zien uit deze overvloed aan gegevens wáár het bij de besnijdenis om gaat. Niet om een uitwendige verminking van het mannelijk geslachtsdeel, maar om een insnijding in de voorhuid namelijk bij Israëls “kindschap”, die wijst naar de opening van het gesloten hart, om de wegneming van het stenen hart, waarvoor een vlezen hart in de plaats komt.

Bij het “zoonschap” wordt géén insnijding vereist, daar de gelovigen de besnijdenis IN Christus deelachtig zijn!

Wetsonderricht

In het Messiaans Vrederijk zal het wetsonderricht plaatshebben, zie Jesaja 42:4 *op Zijn wetsonderricht zullen de kustlanden wachten.* En in het zogenaamde apocriefe boek 4 Ezra 9 staat het bijzonder mooi opgetekend: *31 Want ziet ik zaai mijn wet in u, en zij zal in u vrucht voortbrengen, en gij zult daarin verheerlijkt worden in eeuwigheid.*

32 Doch onze vaderen, die de wet ontvingen, hebben ze niet gehouden, en zij hebben mijn rechten niet bewaard, en de vrucht der wet is niet openbaar geworden, en zij kon ook niet, want zij was de uwe.

33 Want die ze ontvangen hebben, zijn verloren gegaan, dewijl zij niet bewaarden hetgeen in hen gezaaid was.

34 En ziet, het is een gewoonte, als de aarde het zaad ontvangen heeft, of de zee een schip, of een vat de spijs en de drank, wanneer hetgeen verbroken wordt waarin gezaaid of gedaan is,

35 Dat hetgeen gezaaid, of daarin gedaan, of ontvangen is, meteen ook verbroken wordt, en hetgeen daarin ontvangen is blijft nu niet meer bij ons;

36 Maar ons is het zo niet geschied, want wij die de wet ontvangen hebben, vergaan wel als wij zondigen, en ook ons hart dat ze ontvangen heeft,

37 Doch de wet is niet vergaan, maar is gebleven in haar werking.